

NATŁOCZYĆ (3) *vb pf*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w tłoczyć).

fut 2 sg natłoczysz (2). ◇ con 3 sg m by natłoczył (1).

Sł stp bez cytatu, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Wpychając umieścić wiele [czego (pl a. sg rzeczownika bezpostaciowego)] (3) :

natłoczyć w co (2): TOć łą szańce naprędlże/ Litewkie koláły/ Gdy w nie źiemie nátłoczyłz/ łtoią zá táráły. BielSat N [idem] BielSjem 36.

Przen (1) : Nie máłz w świećie kochánia/ Gdzieby ten [szatan] nie przełkoczył/ Swych iádow nie nátłoczył. GrabowSet R3v.

Formacje współrdzenne cf TŁOCZYĆ.

Cf NATŁOCZONY

DD, JR